

Nr 14.

Av herr **Brädefors m. fl.**, *angående viss ändring av gällande bestämmelser om förbättringsbidrag och nybyggnadslån för bostadsbyggnadsföretag på landsbygden.*

Bostadsstandardens sanering på landsbygden har under förra året mer än tidigare aktualiserats genom de åtgärder, som vidtagits av Radiotjänst genom sändandet av författaren Ludvig Nordström på s. k. husesyn genom landet, varvid ett antal läkare, kommunalmän och andra medborgare i stor utsträckning utdömde en mängd bostäder såsom otjänliga till människobostäder. Denna undersökning gav ingalunda någon helhetsbild av det rådande bostadseländet, men den visade dock, att det måste vidtagas kraftigare åtgärder från statsmakternas sida för att få till stånd en allmänare, snabbare och mera genomgripande bostadssanering på landsbygden.

Den statliga bostadsförbättringsverksamheten har visserligen under de senare åren bidragit till att förbättra bostadsstandarden på landsbygden, men den har också avslöjat vissa brister i gällande bestämmelser för nämnda verksamhet, vilka brister medföra oöverkomliga svårigheter för de fattigaste folklagren att utnyttja denna hjälpform.

I ganska stor utsträckning måste de förfallna bostäderna repareras från grunden. De sakna nämligen i många fall både grund och trossbotten. Kostnaderna för så genomgripande reparationer stiga så högt att de till 1,200 kronor maximerade bostadsförbättringsbidragen på sin höjd täcka 40 % av reparationskostnaderna. Detta medför att bostadsinnehavaren måste skuldsätta sig till betydligt högre belopp än det statliga förbättringsbidraget. Det är många bostadsinnehavare med förfallna och hälsovådliga bostäder, som uraktlåta att söka statens bostadsförbättringsbidrag, dels därför att de se sig ingen möjlighet att åstadkomma, varken med lån eller på annat sätt, det resterande beloppet och dels därför att även om de skulle lyckas att med andra människors hjälp låna upp det belopp som behövs utöver statsbidraget, så ha de ingen möjlighet att kunna fullgöra sina räntebetalningar och amorteringar till långivaren, enär deras inkomster äro så små att de knappast räcka till de allra nödvändigaste behoven för dem och deras familjer. Det kan anföras exempel från Norrbotten, där den med statsbidrag reparerade bostaden har blivit utmätt för skuld, som ägaren varit tvungen påtaga sig för gäldande av sin andel i reparationskostnaden. Om icke vederbörande kommun träder hjälpande emellan, så får ägaren gå från sitt hus och hem. Enahanda är förhållandet med dem som ha lägre reparationskostnader och således erhålla statsbidrag upp till 50 % av kostnaderna.

För att lämna en effektiv hjälp till sanering av skogsarbetarnas, jordbruksarbetarnas, småböndernas, fiskarnas och andra med dem likställda arbetargrupper bostäder, måste statens bidrag till bostadsförbättringar höjas till 80 % av den beräknade kostnaden och maximeras till 2,000 kronor per bostadslägenhet.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att 5 § i Kungl. Maj:ts kungörelse nr 654 av den 30 juni 1937 angående förbättringsbidrag och nybyggnadslån för bostadsbyggnadsföretag på landsbygden måtte erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Förbättringsbidrag ..... ersättning
 .....
 Förbättringsbidrag bör uppgå till minst 80 % av nämnda kostnader men må utgå med högre procent därest ömmande omständigheter föreligga samt återstående del av kostnaderna, i den mån desamma icke täckes genom sökandens eget arbete eller annorledes, gäldas av vederbörande kommun eller tillskjutas från annat håll.

Förbättringsbidraget må för varje särskild bostadslägenhet uppgå till högst 2,000 kronor. Kostnaderna .....
 ..... dessas golvytor.

Stockholm i januari 1939.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

K. E. Senander.

Axel Nordström.

S. Rönn-Christiansson.